

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bodolai László ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., Hiv. szám: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi szeptember hó 16. napján kelt 6.K.32.330/2010/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2012. évi április hó 11. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes 2010. évi április hó 2. napján kelt ... számú határozatát a felperesi panasz tekintetében hatályon kívül helyezi és e körben az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (azaz negyvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felhasználási hely gázellátását biztosító szolgáltató a felperesnek a 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra 4100m³ gázmennyiség után 517.508 forint összegű elszámoló számlát küldött.

A felperes panasszal élt az alperesnél. Hangsúlyozta, hogy a felhasználási helyen éves szinten a fogyasztása kb. 6000m³, ezért irreális a 28 napos időszakra feltüntetett 4100m³ után megállapított számla összeg. Jelezte, hogy a mérő valószínűsíthető műszaki meghibásodása miatt kezdeményezte annak bevizsgálását. Kifogásolta a leszerelt gázmérő dobozolásának körülményeit.

Hangsúlyozta, hogy nem fogadja el a szolgáltató belső szerve által elvégzett vizsgálati eredményt, ugyanakkor sérelmezte, hogy a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal vizsgálatáról kérése ellenére nem értesítették, így azon megjelenni nem tudott. Kérte a szolgáltató eljárásának és a vele szemben támasztott követelésének a kivizsgálását.

Az alperes a 2008. július 31. napján kelt ... számú határozatával a felperes panaszát elutasította azzal, hogy a mérőberendezés a pontossági és szerkezeti vizsgálaton is megfelelt, ezért az azzal mért gáz ellenértékét meg kell fizetnie.

A felperes keresete alapján eljáró Fővárosi Bíróság a 2009. február 5. napján kelt ... számú ítéletével az alperes fenti számú határozatát hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek kizárólag a 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra számlázott energiahordozó mennyiségére, és a szolgáltató számlázási gyakorlatára kell bizonyítást lefolytatnia, és az ennek eredményeként feltárt tényállás alapján kell a jogi következtetéseit megtennie. Utalt arra, hogy amennyiben az alperes azt állapítja meg, hogy a 4100m³ fogyasztás a 28 napra vetítve valós, úgy az indokolásában ki kell térnie a felperesi keresetben hivatkozott műszaki szempontokra is (mérő maximális méréshatárát meghaladó átlagfogyasztás).

Az alperes a megismételt eljárásban a szolgáltatót ismét nyilatkozattételre hívta fel, és megrendelte a mérőberendezés külső cég általi felülvizsgálatát is.

A szolgáltató a hatóság felhívásának eleget téve táblázatos kimutatást adott a fogyasztási helyen 2006. január 17-től kezdődő időszak havi leolvasási dátumairól, mérő állásairól és rögzítési módjáról, továbbá nyilatkozatot tett a MG4 Gallus 250 típusú gázmérő működési elvéről, szerkezeti tulajdonságairól, pontossági követelményeiről. Az alperes a 2010. április 2. napján kelt ... számú határozatába ténylegesen a szolgáltatói nyilatkozatokat megismételve és azokra hivatkozással, külön indokolás nélkül utasította el a 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra kiszámlázott gázmennyiséget vitató felperesi panaszt. Ezt meghaladóan a szolgáltató gázszámlázási eljárása tekintetében a felperesi panasznak helyt adott. Ezzel összefüggésben azt állapította meg, hogy a leolvasásnál, a számítógépes számlázásnál és az ügyintézői elbírálásnál a szolgáltató eljárása hibás volt, így megsértette az Üzletszabályzata II.1.1. pontjának a földgázellátás minőségi és szolgáltatási színvonalának előírását, ezért 5000 forint kötbér felperes részére való megfizetésére kötelezte.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Az eset valamennyi körülményére tekintettel (a dobozolás nem volt megfelelő, a leszerelt mérő elveszett, emiatt más készülék került bevizsgálásra, az adott típusú óra a névleges teljesítményénél nagyobb térfogatáramnál joghatályos hiteles mérésre nem alkalmas) nem fogadható el pénzügyi elszámolás alapjául a szolgáltató által 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra fogyasztásként megjelölt 4100m³ gázmennyiség. Nem szolgálhat

a szolgáltató álláspontjának igazolásául a vele függőségi viszonyban lévő szerv által a hasonló készülékre elvégzett vizsgálati eredménye.

Az alperes a megismételt eljárásban meghozott határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte.

A perbe a szolgáltató értesítés ellenére beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a Fővárosi Bíróság ... számú ítéletében előírtak szerint megnyugtatóan tisztázta, hogy a számlán szereplő 4100m³ fogyasztást mi okból állapította meg (és számlázta ki) a szolgáltató, ezért a mérő névleges teljesítményére, terhelhetőségére vonatkoztatható felperesi érveket mellőzve a felperes keresetét elutasította.

A felperes fellebbezésében a tényállás felderítetlensége, illetve iratellenessége folytán az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, avagy annak megváltoztatásával kereseti kérelme teljesítését kérte. Hangsúlyozta, hogy a szolgáltató soha sem hivatkozott ún. kumulálódott fogyasztásra, hiszen mindvégig teljes összegben követelte az 517.000 forintot, amelyet 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra tüntetett fel. A fellebbezéséhez csatolt számla- és postai feladóvevény másolatokra utalással kifogásolta, hogy nem tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy 2006. május, június, július továbbá november hónapokra milyen összegű számlákat egyenlített ki. Sérelmezte, hogy az alperes a szolgáltatói nyilatkozatot egyoldalúan elfogadta, míg teljes egészében figyelmen kívül hagyta a valós elszámolást érintő és igazoló dokumentumokat; ezért a kumulálódó fogyasztásra és az ez alapján történő számlázásra való hivatkozás is téves. Becsatolta azt a 2009. 08. 07 napján kelt szolgáltatói levelet, ami álláspontja szerint azt bizonyítja, hogy ténylegesen 2007. februárjától lehetett a fogyasztási adatokat bediktálni, azt megelőzően 2006. áprilisától a vitatott időszakig, de megelőzően is, a leolvasó személyesen ellenőrizte a gázóraállást. Ezt igazolja a kibocsátott számlákon feltüntetett 01-es azonosító kód is. Mindezen releváns adatok alapján nem valós a szolgáltatónak az a nyilatkozata, miszerint 2006-ban csak két alkalommal (2006. április 6-án, illetve 2006. december 6-án) volt leolvasás. Így a szolgáltató által a saját rendszeréből tett nyilatkozata a benyújtott bizonyítékai, és az általa feltárt ellentmondások okán a tényleges gázfelhasználást és az ezutáni számlázást hitelesen nem igazolja. A mérés helyességét is vitatta, azonban annak sem tulajdonítottak jelentőséget, míg a felhasználási helyen működő óra eltűnt, így nem kerülhetett sor annak bevizsgálására a megismételt eljárásban, holott ez a vita tárgyát képező elszámolási ügyben az egyetlen bizonyíték.

Az alperes a másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatainak fenntartása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a felperesi fellebbezés és az alperesi ellenkérelem korlátai között vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat jogszerűen mérlegelte (Pp. 206.§), és a tényállást helyesen rögzítette, azonban nem értett egyet a megismételt eljárásban hozott alperesi határozat jogszerűségének megítélése körében levont következtetéseivel.

A felperesnek a tényfeltárási kötelezettséget érintő és a bizonyítékok értékelését támadó fellebbezési érveivel összefüggésben az ítéltábla a következőket hangsúlyozza. A szolgáltatói eljárás jogszerűségének megítélése szempontjából relevanciával az bír, hogy a vizsgált számlázási időszakkal összefüggésben jelentős összegű számlakövetelést csak akkor lehet érvényesíteni, amennyiben hitelt érdemlően igazolást nyer, hogy a szolgáltató a felperestől csak a ténylegesen felhasznált gáz ellenértékét követeli. Ennek során azonban nem mellőzhető annak vizsgálata és megállapítása, hogy a felperes részére milyen fogyasztási adatok alapján, milyen összegű számlákat mikor állítottak ki, és ezekhez képest mikor, milyen összegű befizetés történt. Csak akkor lehet megalapozottan állást foglalni, ha a szolgáltatói nyilatkozatban közölt adatok bizonyítottan összhangban vannak az érintett időszakban kibocsátott számlákon feltüntetett adatokkal. A számlázás helyességének vitatása esetén a hatóság nem elégedhet meg a szolgáltatónak a szükséges bizonyítékokat nélkülöző tényállításával annak leellenőrzése nélkül, mert az adatok valóságtartalmáról, vagy éppen hiányáról meg kell győződnie, azok helytállóságáról bizonyosságot kell szereznie. Az alperes a szolgáltató nyilatkozatában és táblázatában foglaltaknak a kibocsátott számlákon szereplő adatokkal való (gázmennyiség, mérőállások, leolvasási kód, stb.) egyezőségét elmulasztotta ellenőrizni annak ellenére, hogy megállapította, miszerint jogsértő volt a szolgáltató számlázási gyakorlata.

Az alperes lényeges eljárási szabályt sértett azzal, hogy a Fővárosi Bíróság korábbi hatályon kívül helyező ítéletében előírtaknak csak formálisan tett eleget. A hatóságnak az általa megállapított tényeket kell rögzítenie döntésében, és ez nem azonos a szolgáltatói nyilatkozat tetszőlegesen kiválasztott részeinek a szó szerinti átvételével; különösen arra tekintettel, hogy ahhoz érdemi indokolást, jogi álláspontját tükröző okszerű megállapítást nem fűzött. Ezért az alperes határozata a felperesi panasz tárgyában meghozott döntés alátámasztására és annak jogszerűségi felülvizsgálatára nem alkalmas, mert a részéről elmulasztott tényfeltárás és indokolás a bírósági eljárásban már nem pótolható.

Mindezek folytán az ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperesi határozatot a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárásra kötelezte.

A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban szükségesnek tartja, hogy a felperesi érvek és benyújtott dokumentumok figyelembevételével az alperes ismételten vizsgálja meg, a szolgáltatói nyilatkozat az ahhoz rendelt és kibocsátott

számlákkal együtt hitelt érdemlően alátámasztja-e a kumulált fogyasztás tényét, a szolgáltató által a felperes felé érvényesíteni kívánt számlakövetelés jogosságát.

Időrendben és folyamatában kell a felperes részére kibocsátott számlákon szereplő releváns adatokat (gázmennyiség, elszámolási időszak, fizetendő összeg, leolvasási kódok) egybevetni a szolgáltató részéről közölt adatokkal, és összességében értékelni, hogy azok igazolják-e kétséget kizáróan, hogy a 2006. november 8. és december 6. közötti időszakban valójában a 2006. májusától számított kumulált fogyasztás került-e elszámolásra. Egyértelműen ellenőrizhető módon kell ezt megjelölni, amennyiben a szolgáltató nyilvántartása, illetőleg az általa kibocsátott számlák adatai eltérnek. Mindezen tények és körülmények tisztázásával kerülhet csak abba a helyzetbe az alperes, hogy a panaszosi kérelemről megalapozott döntést hozzon.

Az alperesnek tényfeltárási kötelezettségének eleget téve és okszerű magyarázatot adva kell arról döntenie, hogy a szolgáltatói és a felperesi állítások és hivatkozott bizonyítékok összevetése eredményeként azokat milyen körben értékelte, avagy valamely bizonyítékot miért mellőzött. A feltárt adatok (szolgáltatói adatnyilvántartás, számlák, a felhasználási helyen gázzal működő készülékek szerinti fogyasztási kép, felperesi érvek) teljeskörű értékelésével dönthet megalapozottan arról, hogy a 2006. november 8. és december 6. közötti időszakra vonatkozóan a szolgáltató valóban csak a ténylegesen felhasznált gáz ellenértéket számlázta-e, avagy nem, mert amennyiben a vitatott gázmennyiség felhasználása nem nyer igazolást, úgy számlakorrekció válik szükségessé. A szolgáltatói eljárás értékelésénél figyelembe kell venni a mérőóra tárolásával, eltűnésével kapcsolatos hiányosságokat is, ugyanis erről a szolgáltató nem nyilatkozott. Mindezeket alapulvéve és értékelve, a szolgáltató számlázási gyakorlatának eredményeként, a megfelelő jogkövetkezmény alkalmazásával kell az alperesnek meghoznia új határozatát.

Az alperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült együttes perköltségének a megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége folytán a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2012. évi április hó 11. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vítál-Eigner Beáta bíró sk.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő